

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br.: P-1179/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ireni Šafar, u pravnoj stvari tužitelja Vedran Martinčević, Zagreb, Pavlenski put 2a, OIB: 94371677593, koga zastupa punomoćnik Marijan Belčić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, koga zastupa punomoćnik Damir Metelko, odvjetnik, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 10. rujna 2026. godine u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, temeljem čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/91, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - dalje ZPP) dana 29. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Utvrđuju se da je nišetna odredba:

- iz čl. 10 st. 1 Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160/51400607-5103632302 sklopljenog dana 24. srpnja 2007. godine između tužitelja Vedran Martinčević, Zagreb, Pavlenski put 2a, OIB: 94371677593 i tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, potvrđenog dana 25. srpnja 2007. godine po javnom bilježniku Mladenu Matošu iz Zagreba pod brojem OV-22788/07, u dijelu odredbe koji glasi: "Za obradu zahtjeva i odobravanje kredita korisnik kredita dužan je prije korištenja kredita platiti 0,75% naknade na iznos kredita, odnosno minimalno 200,00 HRK, obračunate s datumom plasmana."

II Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d. iz Rijeke, Jadranski trg 3/a, OIB: 23057039320, da tužitelju Vedran Martinčević, Zagreb, Pavlenski put 2a, OIB: 94371677593, isplati iznos od 565,99 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. kolovoza 2007. po stopi utvrđenoj čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 76/96, 72/02, 153/04) do 31. prosinca 2007., od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana

polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine sve u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANKA dioničko društvo, Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320 da tužitelju Vedran Martinčević, Zagreb, Pavlenski put 2a, OIB: 94371677593, na ime parničnog troška isplati iznos od 678,10 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 29. rujna 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 24. srpnja 2007. sklopio s tuženikom ugovor o kreditu broj 2402006-1001031262160/51400607-5103632302 prema kojem je tuženik kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita stavio na raspolaganje kredit u iznosu od 129.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju banke na dan plaćanja s ugovorenim rokom otplate u trajanju od 30 godina u jednakim mjesečnim anuitetima. Odredbom čl. 10 predmetnog Ugovora tuženik je obvezao tužitelja na plaćanje jednokratne naknade za obradu zahtjeva od 0,75 % ukupnog iznosa kredita, koja se naplaćuje prilikom isplate kredita. Tuženik je tužitelju dana 1. kolovoza 2007. po tom osnovu naplatio iznos od 4.264,45 kn protuvrijednost prema tečaju konverzije HRK u EUR ili 565,99 eura. Tuženik tužitelju nije prethodno a niti naknadno jasno i nedvosmisleno predočio strukturu navedenih troškova, tj. od čega se oni sastoje niti zašto je određena naknada u tom iznosu, što navedenu obvezu tužitelja čini u potpunosti neodređenom i posljedično nepoštenom i ništetnom. Temeljem takve ugovorne odredbe o ulaznoj naknadi tuženik je stekao nepripadajuću imovinsku korist, nepošteni je stjecatelj te je prema

odredbi čl. 1115 ZOO-a dužan tužitelju vratiti taj iznos s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom. Slijedom tužitelj predlaže da sud donese presudu u kojoj će utvrditi ništetnost citirane odredbe i naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 565,99 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 2. kolovoza 2007. do isplate, uz parničnog troška sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnov tužbenog zahtjeva, prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora, navodi da tužitelj nije dokazao svojstvo potrošača, da je ugovorena naknada za obradu kredita jasna, razumljiva i uočljiva te da nije u suprotnosti sa pozitivnim zakonskim propisima, da su tužitelju bili dostupni i prezentirani izvadci iz Odluke o visini kamatnih stopa tuženika iz spornog perioda da ugovorna odredba nije uzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, ističe prigovor zastare, protivi se postavljenom tužbenom zahtjevu vezanom uz zakonske zatezne kamate, predlaže da sud tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom odbije u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

3. U provedenom postupku izvršen je uvid i pročitano je potvrda tuženika (list 5 spisa), Ugovor o kreditu (list 6 do 15 spisa), Odluka tuženika o visini kamatnih stopa i naknada (list 37 do 43 spisa), obračun naknada (list 46 spisa), saslušan je tužitelj kao stranka (list 110 spisa).

4. Preostale dokaze sud nije cijenio jer nisu od uticaja za ishod ovog spora.

5. Cijeneći rezultate provedenog postupka, u skladu s čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti odredbe čl. 10 Ugovora o kreditu sklopljenog između stranaka dana 24. srpnja 2007. godine u kojem je ugovoreno da za obradu zahtjeva i odobravanje kredita je korisnik kredita dužan platiti prije korištenja 0,75% naknade na iznos kredita, obračunate na dan isplate kredita.

7. Sporno je da li je ta ugovorna odredba temeljem koje je tužitelju uskraćen iznos za obradu za obradu kredita od 565,99 eura nepoštena i ništetna, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka, sve u smislu odredaba Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te posljedično tome pravo tužitelja na isplatu iznosa od 565,99 eura.

8. Pitanje zaštite kolektivnih interesa potrošača je između ostalog regulirano Direktivom vijeća 93/13 EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a koje odredbe su implementirane i u naše zakonodavstvo Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača i sada važećim Zakonom o zaštiti potrošača time da postoji obveza hrvatskih sudova da tumače nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i sveopće njene pravne stečevine, a što uključuje uz ostalo i praksu suda Europske unije.

9. Na ročištu 10. rujna 2026. godine saslušan je tužitelj kao stranka te je iskazao da je predmetni kredit podigao u svrhu kupnje stana te da o ugovornim odredbama nije posebno pregovarao te mu prodajni zastupnik nije ništa posebno objašnjavao o naknadama, bio je sretan da ostvari kredit za kupnju stana, te se zbog protoka vremena ne sjeća postotka predmetne naknade te nije niti uočio odmah da je uskraćena naknada jer je kredit isplaćen direktno izvođaču radova a ne na račun tužitelja, a s izvođačem je imao ugovor u eurima a tuženik je isplatio iznos u protuvrijednosti CHF. Da mu je tuženik uskratio predmetnu naknadu uočio

je tek naknadno. Dakle iz iskrenog i životno logičnog iskaza tužitelja proizlazi da mu referent nije objasnio da se plaća naknada, u koju svrhu se plaća predmetni iznos za obradu kredita, nije niti upozoren na tu odredbu ugovora, već je to bio tipski ugovor uz uvjete koje je nametnuo tuženik.

10. U članku 59 Zakona o zaštiti potrošača propisano je da ugovor o potrošačkom zajmu, između ostaloga, mora sadržavati odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

11. U članku 81 stavak 1 Zakona o zaštiti potrošača, propisano je ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u stavku 2 propisano da se smatra ako se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo a ta je odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, posebno ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u stavku 3 propisano činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u stavku 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

12. Kako iz iskaza tužitelja nesumnjivo proizlazi da se o citiranoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo te da od strane tuženika nije tužitelju dano objašnjenje na koje sve troškove se odnosi iznos od 565,99 eura koje je tužitelj platio po osnovu troškova obrade kredita.

13. Dakle, u konkretnom slučaju radi se o standardnoj stipulaciji ugovora koja sadrži odredbu prema kojoj se komitent, odnosno tužitelj, obvezuje za obradu kredita platiti tuženiku iznos u tuženom iznosu.

14. Prema članku 295 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br.35/05, 41/08, dalje: ZOO), Opći uvjeti ugovora su ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koji jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj ugovornoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, opći uvjeti ugovora dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove.

15. Iz predmetnog ugovora proizlazi da je to tipski ugovor kojeg je pripremio tuženik, te da se o odredbama tog ugovora nije pojedinačno pregovaralo. Tužitelj je temeljem odredbe čl. 10 Ugovora platio tuženiku naknadu u iznosu od 565,99 eura, očito je da je ta odredba prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača odnosno tužitelja, te je temeljem odredbe čl. 81 stavak 1 ZZZP, nepoštena, a temeljem odredbe članka 87 stavak 1 ZZZP ništetna. Iz naprijed navedenih razloga takva ugovorna odredba je ništetna te daje pravo tužitelju da traži isplatu utuženog iznosa sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja 1. kolovoza 2007. godine pa do isplate, a prema odredbi čl. 1111 i čl. 1115 ZOO-a. Visina iznosa za obradu kredita proizlazi iz potvrde tuženika (list 5 i 46 spisa). Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci presude pod I i II.

16. Tuženik u odgovoru na tužbu iznosi niz neosnovanih prigovora a posebno vezano uz prigovor zastare. U konkretnom slučaju zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primili na temelju ništetnog ugovora kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost.

17. Tuženik neosnovano prigovara VPS-u koji je tužitelj postavio na iznos od 1.340,50 eura. Tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na utvrđenje te isplatu predmetnog iznosa. VPS je postavljen sukladno odredbi čl. 37 st. 1 ZPP-a koji propisuje da ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, VPS se određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva. Dakle, tužitelj je odredio VPS uzimajući u obzir postojanje deklaratornog i kondenmnatornog zahtjeva.

18. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP i odredbi čl. 155 ZPP, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku prema OT, VPS te uspjehu tužitelja i tuženika u sporu.

19. Sud je tužitelju priznao trošak za sastav tužbe prema Tbr. 7 točka 1 – 200,00 eura, zastupanje na ročištu 10.9.2026. prema tbr. 9 točka 1 - 200,00 eura, zastupanje na ročištu za objavu presude prema tbr. 9 točka 3 - 100,00 eura, što ukupno iznosi 500,00 eura, koje treba uvećati za 25% PDV ili 125,00 eura, te trošak sudske pristojbe na tužbu i presuda po 26,55 eura, pa je sud tužitelju priznao trošak u ukupnom iznosu od 678,10 eura. Sud je tužitelju priznao kamatu na parnični trošak prema odredbi čl. 30 Ovršnog zakona te je odlučeno kao u izreci pod III.

U Zagrebu, 29. rujna 2026. godine

Sudac:
Irena Šafar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo na žalbu u roku od 15 dana od dana zaprimanja presude. Žalba se podnosi putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po pun.
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-db31e**

Kontrolni broj: **04135-5a387-e92d6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.